

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	100 Lei
Pe jumătate de an	50 "
Pe un pătrar de an	25 "
Un număr	2 Lei.
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei

Părinții și copiii.

Intâmpinarea Domnului e sărbătoarea, care ne oferă cele mai sublime învățături și cele mai eficace exemple la conducerea viitoarei generațiuni. Mântuitorul, ca prunc de 40 zile, fiind dus „după lege” la templul din Ierusalim, pildă ne dă referitor creșterea adevărată a copiilor noștri; iar dreptul Simeon, care toată viața sa a trăit amăsurat legii Domnului, ne este dovadă de mângăierea și fericirea acelor, cari *luptă bună au luptat și credința o au păzit*. Domnul nostru Isus Christos deja ca prunc ne arată căile, pe cari trebuie condusă tinerimea spre idealul fericirii, iar dreptul Simeon mijloacele, prin care aceasta fericire se poate realiza.

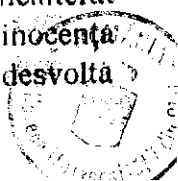
Învățăturile și exemplele date nouă în această zi sfântă trebuie să aibe un ecou puternic și în inimile părinților de azi, fie aceștia părinți trupești sau sufletești. Părinții au datorința de a îngriji de odraslele încredințate lor; ei sunt răspunzători înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor pentru sufletele și viitorul acestora și apoi în rândul prim trebuie să fie conștii, că fericirea și vitalitatea unui popor depinde dela modul cum a fost educată tinerimea acestuia.

Privind îngrijirea și conducerea tinerimii noastre prin pizma adevăratei fericiri și a vitalității neamului românesc, aceasta ni se prezintă ca una dintre cele mai primordiale probleme. De aceea rezolvirea ei reclamă cea mai puternică căldură a iubirii propovăduite de Domnul nostru Isus Christos, cea mai profundă pricepere și muncă bine precizată și perseverantă. Zic cea mai puternică căldură a iubirii, căci aceasta a fost totdeauna și trebuie să fie și la rezolvirea

problemei acesteia un izvor de imbold la muncă lără șovăire, care nu cunoaște greutăți, dar nici întrelăsare sau indiferentism. Este tot odată și cel mai puternic îndrumător întru aflarea mijloacelor conducătoare spre scopul, ce trebuie să-l avem în vedere la îngrijirea și conducerea copiilor noștri.

Interesele vitale ale poporului nostru ne arată, că scopul educației tinerimii noastre ocupă primul loc între promotorii idealului nostru suprem: *consolidarea și întărirea noastră națională*. Cunoscând scopul, se evidentiază și căile conducătoare la ajungerea lui. Inșă să se știe, că mai ușor și cu rezultat va fi atins acest scop numai atunci dacă căile spre dânsul vor fi bătătorite de noi la lumina învățăturilor evanghelice și la sfatul înțelepciunii străbune. Pe căile acestea au să lucreze părinții generației noastre tânăre la îngrijirea și conducerea ei, căci numai în modul acesta îi pot desvolta și întări facultățile necesare chemării omenești. Și lucru greu nu e, dacă părinții vor griji, ca copiii lor să crească „după lege”, împlinind voia Tatălui ceresc, și având în vedere staturile înțeleptului Solomon: „Frica Domnului este începutul înțelepciunii” și adăpându-se din izvorul dătător de viață al celor mai subline precepte morale propovăduite de biserica lui Christos, vor căuta să se desvolte și sufletește.

În chipul acesta, pe baza învățăturilor creștine, îngrijirea și conducerea copiilor noștri se face în concordanță chiar și cu cele mai moderne postulate pedagogice. Prin obicinuița observării cu scumpătate a poruncilor dumnezeiești tânăra mlădiță păstrându-și sufletul și corpul nealterat de întinăciunea păcatului, lungindu-și inocența copilăriei, satisface postulatului de a-se desvolta

bine în privința corpului și sufletul său e mai capabil de a primi diferite cunoștințe, de ale prelucra și păstra și așa a ajunge până la cel mai înalt grad de dezvoltare intelectuală. Prin aceasta ajunge tinerimea să fie înzestrată cu: „Mens sana in corpore sano“.

Vieța din casele și instituțiunile cu un spirit adevărat creștin sunt tot atâtea școli active cu menirea de a stimula îmboldurile bune și de a determina voința copilului de a se abține de fapte rele. Bine înțeles, dacă părinții nici când nu vor pierde din vedere cuvintele Mântuitorului: „Pildă am dat vouă!“.

Și așa prin o astfel de influență se poate obține, după cum susține cel mai mare conducător al tinerimii din zile noastre, Dr. Förster, și formarea caracterului firm moral, care e scopul suprem al educației. O tinerime înzestrată apoi cu o astfel de comoară sufletească e pătrunsă în mod natural de sentimentul datorinței, care o face capabilă și totdeauna gata la cea mai mare jertfă și devotament atunci când e în joc binele suprem al națiunii și al patriei sale.

Răsfoind filele îngalbinite de colbul trecutului, vom vedea, că sfaturi înțelepte ni-au rămas în privința educației tinerimii și dela bărbații mari ai neamului nostru. Iată ce zicea cam la începutul veacului trecut lordache Goleșcu: „Copii, lume nouă ni se arată nouă... Pe copii, de mici să-i înveți să urască minciunile, nedreptățile, moleciunea, lenevirea. Pe copil să-l înveți întâiu l'ale credinței, ca să cunoască pe Domnul, apoi la ale înțelepciunii, ca să știe cum să se poarte și la ale dreptății, ca să știe cum să judece și la ale înfrânării, ca să nu se plece la nici-o poflă, ci pururea ca un Domn, *slobod să fie de orice patimă*, și în urmă la ale voinției, ca să nu se teamă și să nu se sperie de nici o întâmplare, fie cât de mare, și în sfârșit, *la muncă necurmată*, ca să n'aiba lipsă nici odată“.

Și acum noi părinții trupești, cu copii „sânge din sângele nostru și os din oasele noastre“ și noi părinții sufletești, cu chemarea și datorința de a conduce tinerimea spre idealul indicat de necesitățile existenței noastre, sus, să avem inimile! Mai mult de cât deșertăciunile materialismului contemporan să ne preocupe împlinirea

datorinței și mai mare de cât bucuria plăcerilor momentane să ne fie înmângâierea, că luptă bună luptând am pus și noi o petricică la baza fericirii generației viitoare.

M...u.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.
(Continuare)

În linii mari acestea sunt mijloacele interioare — completate prin studiile și experiența noastră — pentru educarea voinții noastre, pe care ni-le oferă strălucita carte de educație sufletească a lui Payot, pe care ne-am nuzuit a o apropia de duhul evangheliei, dela care poate că s'a inspirat și autorul ei, ori cât de necreștin s'ar arăta el de altfel în concepția lui despre viață.

Legea generală, care se desprinde din aceste expresiuni se poate sintetiza în următoarele: Puterile spirituale se dezvoltă numai punându-le mereu în acțiune, căci lăsându-ne în neactivitate dau îndărăt, până ce dispar aproape cu desăvârșire.

Cel ce studiază și cugetă inereu, cu râvnă neobosită, ajunge cu timpul la o grandioasă forță spirituală, care-i va da posibilitatea să-și clădească cea mai strălucită concepție despre viața universului, concepție, care-i va răsplăti cu prisosință osteneala printr'o priveștiște divină desfășurată înaintea ochilor săi spirituali.

În felul acesta și voința noastră, această minunată putere psihică, poate cuceri înălțimile gigantice ale unei vieți cu desăvârșire curate prin neobosita și entusiasta cultivare a binelui, a adevărului și a frumosului revelat în lume, în conștiință, în istorie, știință, artă, filosofie, religie și cu deosebire în Evanghelie.

Un erou al voinții pentru sufletele noastre, însetate pururea după izvorul vieții divine, este o uimitoare manifestare de eroism moral, mai vrednic de admirat decât orice eroism științific sau războinic.

Aici încetează orice discuție: trebuie să te descoperi cu smerenie și să te închini cu evlavie în fața lui.

Pentru acest motiv peana unui Förster preamărește idealul ascetic al vieții monahale,

deoarece el este pe deplin convins, că: „... *Adevărata fundamentare a moralei, cel mai înalt indemn spre realizarea ei, nu rezidă în justificarea sa intelectuală, ci în intruparea vie și în glorificarea lumii spirituale printr'o prețuire eroică*“. Pentru aceste considerațiuni sufletul ni se umple de emoții cucernice, ori de câteori ne evocăm figurile glorioase ale primilor creștini, căci în viața aceasta s'a adevărit și se adevărește și azi încă faptul, că printr'o neobosită cultivare a voinții poți să atingi culmi glorioase de perfecție morală.

Din nenorocire lumea de azi, îmbibată de știința fără Dumnezeu, nu prea crede în aceste dovezi zdrobitoare ale vieții sfinților noștri, încât ne vedem îndemnați, — pentru a da o justificare cât mai științifică acestei legi, — a deschide o mică paranteză, prin care să câștigăm convingerea nestrămutată, ca această lege de sporire și de întarire a forțelor psihice prin continua acțiune, se aplică în domeniul spiritual, moral, ca și 'n cel fizic, în viața plantelor și a animalelor.

Experiența ne învață, ca organele noastre corporale se dezvoltă și se perfecționează printr'o sistematică exercitare. Așa d. ex. prin fugă musculatura picioarelor se întărește. Prin urcarea colinelor, a munților și prin exerciții chibzuite de inspirație și respirație plămâni se dezvoltă și se imputernicesc; prin rostirea de discursuri și prin recitare de poezii ajungem mereu în posesia unor deprinderi retorice. Este edificator în privința aceasta cazul celebrului orator din antichitate, al lui *Demostene*, care printr'o voință neînfrântă, printr'o acțiune neînduplecată, sistematică și continuă a reușit să-și învingă unele defecte de graiu, ca: glasul slab, răsuflarea scurtă și rostirea greoaie, ajungând astfel să secere furtunoasele aplause ale compatrioților lui, care îl huiduieră la prima lui arătare, și devenind chiar unul dintre cei mai mari oratori ai lumii.

Zologia, această știință a viețuitoarelor, ne poate sluji cu nenumărate dovezi, cari toate confirmă adevărul enunțat ca lege, că: organele animalelor, puse mereu în acțiune, se dezvoltă, ajungând astfel la o perfecție din ce în ce mai înaltă.

Prin acțiune neîncetată s'a dezvoltat la ma-

miferile carnivore măsele numite carnasiere, atât de necesare la sfășierea prăzii; prin exercitarea organului vederii, vulturul poate ochii dela înălțimi amănitoare prada, pe când liliacul, care duce o viață la adăpostul întunerecului, are vederea foarte slabă, iar auzul — de care are atâta nevoie și pe care l-a exercitat — foarte dezvoltat. Aceste exemple însă se pot înmulți la infinit, dar pe noi ne privește numai legea generală, care se desprinde din aceste fapte singuratice, lege, care are o valabilitate generală în toate domeniile, în cel fizic, ca și 'n cel spiritual și moral.

Nu mai puțin botanica ne oferă frumoase exemple de valabilitatea acestei legi și 'n domeniul vieții plantelor. Vom evidenția la acest loc partea a doua a acestei legi: printr'o neglijare mai îndelungată se manifestă o reîntoarcere la starea primitivă, la sălbătecie.

Citez numai puține cuvinte din cartea prețioasă a lui *F. Bettex*: „*Creștinismul și studiul naturii*“: „... Tot așa, fără a mai fi îngrijite, cele 4000, după alții 6000, de varietăți de trandafiri, cei asemănători cu mușchiul, acățători, *Marschal Niel* și *Gloire de Dijon*, trandafiri de lună sau trandafiri centifolii, revin la răsură drăgălașă, care crește sălbatică prin garduri.... Tot așa, foarte curând se sălbătesc cele mai fine varietăți de poame: cele mai mari boboci de ananas, fiind lipsite de îngrijire, revin la fragii sălbatici aromați și sămburii de pere bergamotte și alte pere noi și *Jemase*, chiar în a doua generație dau varietăți mai sălbatică, o întoarcere către părul sălbatic original“.

În fața acestor argumente, care confirmă o lege de o valabilitate generală în toate domeniile vieții, trebuie să înceteze orice scepticism, orice necredință manifestată față de posibilitatea ameliorării caracterului moral prin cultivarea conștiințioasă a voinții noastre; trebuie să amuțiască chiar glasul unui *Schopenhauer*, glas inspirat de *Kant* și secondat de *Spencer*, că străduințele de nobilitare a genului omenesc ar fi zadarnice!

(Urmează.)

Taxele succesoriale.

Explicite din punct de vedere bisericesc de: Aurel Moacă.

Pornind dintr'un caz concret, cu care zilele acestea am avut de a face, mi-se da ocazia, ca în coloanele acestei foi să iau în apărare interesele bisericii.

Iată despre ce e vorba.

Răposând în Domnul văduva unui fruntaș de aici, în dragostea ei nemărginită către biserică, și-a testat averea diecezei Caransebeșului cu scopul principal, ca din această avere să se formeze un fond, care fond să servească pentru înființarea și susținerea unui azil pentru bărbați și femei aparținătoare bisericii noastre.

După ce s'au observat formalitățile procedurii succesoriale, în fine, a ajuns cauza acestui lăsamânt în stadiul, în care se fixează impozitul pe succesiune.

Dispozițiunile de căpetenie privitoare la acest impozit sunt cuprinse în cele ce urmează.

Sunt supuse la taxele de înregistrare, crescând progresiv pe tranșe și după gradul de rudenie, amăsurat unui tablou, calculat pe sute de lei asupra valorii părții nete, cuvenite fiecărui moștenitor legatar sau donatar: succesiunile testamentare, succesiunile ab intestat, legatele, fie remuneratorii, fie pur și simple.

Mai clar vorbind, moștenitorul plătește taxa succesorală după mărimea averii curate, ce a moștenit-o și după gradul de rudenie cu decedatul. Deci cu cât este cineva mai departe înrudit cu testatorul, respective cu răposatul, cu atât va plăti o cotă mai mare și cu cât va fi averea curată moștenită mai mare, cu atâta va fi și cota taxelor succesoriale mai progresiv urcată.

Aceasta e regula generală. Dar după cum nici o regulă nu e fără excepțiune, și legea asupra impozitului progresiv pe succesiuni admite două excepțiuni dela această regulă generală și anume:

1. Legatele și donațiunile făcute stabilimentelor publice de binefacere și instrucție din țară, sau în scop cultural sau de binefacere, sunt supuse la taxe de înregistrare de 2%, ori care ar fi valoarea lor.

Așa dară în cazul de față cota rămâne aceeași și nu se urcă, fie averea moștenită cât de mare.

2. Sunt scutite de taxele de timbru și înregistrează donațiunile, legatele și orice alte liberalități făcute statului și administrațiunilor dependente de stat, precum: Casei școalelor, Casei bisericii, Casei pensiunilor, Casei dotațiunei oăstei și alte asemenea, precum și acele făcute *comunelor și județelor*.

Sunt asemenea scutite de taxele de timbru și înregistrare donațiunile, legatele și orice alte liberalități făcute instituțiunilor de binefacere, a căror bugete se votează de Adunarea deputaților, Caselor dependente de aceste instituțiuni, precum și Academiei române, Liga culturală, Asociația pentru literatura și cultura poporului român din Sibiu, Muzeul ardelenesc ungar și Muzeul Brukenthal.

În baza celor de mai sus se naște acum întrebarea, ca averea moștenită de dieceza noastră pentru înființarea și susținerea unui azil de bărbați și femei este sau nu este scutită de taxele succesoriale.

Dacă între instituțiunile scutite de taxele de timbru și înregistrare sunt enumerate între altele și comunele și județele, apoi este firesc, că sub comune și județe sunt a se înțelege și comunele bisericesti și eparhiale.

Cine știe și are competență să interpreteze legea, acela nu poate să ajungă la altă concluziune, decât la aceea, că averea moștenită fie de vre-o comună bisericască, fie de vre-o dieceză este scutită de plățirea taxelor succesoriale amintite mai sus.

Natura lucrului și dreptatea cauzei nu poate admite în cazul de față decât numai o interpretare extensivă a dispozițiunii respective a legii.

Chiar de am interpreta numai litera legii și atunci trebuie să zicem, că deoarece legea nu vorbește de comune politice, de județe politice, evident că dela favorul scutirii nu pot fi eschise comunele noastre bisericesti, cu atât mai puțin județele administrative bisericesti, cari sunt diecezele.

Între aceea că o avere o moștenește statul sau biserica, în fond nu este nici o deosebire.

De aceea dacă pe cineva nu l-ar mulțumi interpretarea literei legii, după cum o făcurăm mai sus, -- și ar căuta să-și ia refugiu la interpretarea fondului sau mai bine zis a duhului legii, apoi nici cu această interpretare n'ar putea să ajungă la alt rezultat, decât la acela, că averile moștenite de biserica încă cad sub dispozițiunile de scutire în ce privește taxele de sub întrebare.

Conced, că poate să zică cineva: dacă s'ar referi scutirea și la biserică, apoi textul legii ar aminti și biserica între cei îndreptățiți la scutire.

Dar să vedem, ce e cauza, că biserica e omisă din textul legii.

Apoi iată ce.

Când s'a votat legea asupra inpozitului progresiv pe succesiuni, în vechiul Regat parohiile și eparhiile nu erau persoane juridice și în consecință nu aveau facultatea de a moșteni averi, astfel că legislația țării, urmând pe cei ce au stilizat textul legii, a avut în prima linie în vedere stările din vechiul Regat privitoare la biserică.

Nici nu se putea cuprinde în textul legii valabile pentru întreg cuprinsul țării, că biserica e scutită de aceste taxe, când ea în vechiul Regat n'a avut drept să moștenească nici o avere.

Faptul însă, că biserica nu e amintită între cei îndreptățiți la scutire, nu înseamnă, că textul legii să nu fie explicat, mai bine zis interpretat, în urma împrejurărilor radical schimbate pentru biserică noastră din vechiul Regat.

În întretimp s'a adus legea și statutul pentru organizarea bisericii noastre ortodoxe române din 6 Mai 1925. În întretimp s'a recunoscut pe toată linia, că parohiile și eparhiile sunt persoane juridice, cari pot moșteni averi.

Dacă li s'a recunoscut parohiilor și eparhiilor acest drept, apoi ca consecință firească trebuie să li-se recunoască pe calea interpretării extensive și susamintita scutire.

Urmează aceasta din însuși înțelesul scuti-
rei, pe care legea îl are la bază.

Scutirea adecă n'are alt înțeles mai profund, decât că prin ea statul contribuie la înlesnirea ajungerii scopului de binefacere respectiv, pe care îl urmărește una sau cealaltă dintre instituțiuni. Va se zică, scutirea nu e alta decât un mijloc de încurajare din partea statului.

Incurajarea aceasta statul nu are nici un motiv să o denege bisericii, dacă o acordă altor instituțiuni de binefacere similare.

Statul n'are nici un motiv să nu ajutore, să nu ridice biserica la locul, care îi compete, și aceasta cu atât mai ales nu, cu cât sunt scopuri, pe cari statul le urmărește în comun și în deplin acord cu biserica.

Dacă după toate acestea totuși s'ar mai afla cineva, care să tragă la indoială îndreptă-
rea bisericii la scutirea dela taxele succesoriale, pentru acela mai am pregătit un argument

puternic, care pledează mai mult ca sigur pentru scutirea din chestiune.

Iată-l și pe acesta.

Legea zice: Donațiunile și legatele făcute instituțiilor de binefacere, a căror bugete se votează de Adunarea deputaților, sunt scutite de taxele de timbru și înregistrare.

Apoi bugetul eparhiilor noastre, oricât de autonomă este biserica, în ultima analiză Adunarea deputaților îl votează, dacă și nu în întregime, dar în cea mai mare parte, în deosebi bugetul eparhiilor lipsite de mijloace.

Cine n'ar vrea să creadă aceasta, n'are decât să ia la mână bugetul dezvoltat al Ministerului Cultelor și se va convinge, că acolo se cuprind votate de Adunarea deputaților atât retribuțiunile personalului din centrul eparhiilor, după natura fiecărui serviciu, cât și cheltuelile materiale ale centrului episcopilor.

Așadară oricum am lua-o, biserica nu poate decât să fie și să rămână scutită de taxele succesoriale, de cari ne ocupăm în știrile de față.

Acest punct de vedere îl subliniază reprezentatiunea adresată Ministerului de Finanțe, din partea eparhiei noastre, prin care se cere, ca organelor subalterne, chemate să aplice legea asupra inpozitului progresiv pe succesiuni, să li se dea instrucțiuni, că explicarea acestei legi nu au să o facă restrictiv, ci din contra extensiv, adecă în interesul bisericii.

Bazat pe studiul făcut în obiectul taxelor succesoriale, am aflat cu cale a publica cele mai de sus, ca și până când se va lămurii chestiunea pe deplin, să servească organele noastre bisericesti ca un fel de orientare în cazuri analoge.

Să nădăjduim, că Ministerul de Finanțe, convingându-se de dreptatea cauzei, cum a făcut cu alte ocațiuni, așa și de rândul acesta va primi punctul de vedere al bisericii, dispunând ca legea asupra taxelor succesoriale să se aplice extensiv, adecă în favorul bisericii.

Gânduri lăuntrice.

1. „Împărăția lui Dumnezeu este în launtrul vostru”, zice Domnul.

Întoarce-te la Dumnezeu, din toată inima ta, lasa la o parte lumea aceasta așa de păcătoasă și atunci sufletul tău va găsi liniștea dorită.

Nu te frământa cu lucruri trecătoare, ci

gândește-te totdeauna numai la mântuirea sufletului, că atunci vei vedea împărăția lui Dumnezeu, pogorându-se în launtrul tău! Impărăția lui Dumnezeu este liniște și bucurie în Duhul Sfânt — toțmai ceea ce n'au păcătoșii.

Domnul Isus va veni la tine și te va mângâia, dacă vei fi pregătit în launtrul tău un loc pentru el. Mărirea și frumusețea lui sunt launtrice; lui îi plac adâncurile inimii tale. Adeseori el cercetează launtrul tău; vorba lui e dulce și mângâierea plăcută; liniștea sa e nesfârșită, iar bunăvoința nespus de mare.

2. Suflet credincios? Pregătește-ți inima pentru Domnul.

El vrea să vină și să intre în launtrul tău! El doar spune:

„De mă iubește cineva, acela păzește porunca mea, și eu voi veni la el și voi locui în launtrul lui“. Pentru aceea lasă pe Isus să intre în inima ta, — dar lasă-l numai pe el!

Când ai pe Isus, esti destul de bogat. El va priveghia asupra ta, totdeauna va avea grija de tine, așa că nu vei mai avea nevoie să aștepti ajutor dela oameni. Oamenii sunt schimbăcioși, ei te părăsesc repede; Isus însă rămâne în veac, el totdeauna va fi lângă tine.

3. Nu-ți pune nădejdea în nici o faptură omenească, oricât de bună și oricât de scumpă ți-ar fi, pentru că e slabă și neputincioasă și ca mâine ajunge la mormânt. Iarăși nu te măhni, când cineva ți-se împotrivesc, ori se ridică asupra ta! Cine-i azi cu tine, mâine va fi împotriva ta: așa sunt oamenii: ei se schimbă ca vântul!... Tu însă pune-ți toată nădejdea în Dumnezeu: el să fie teama și iubirea ta; el va răspunde în locul tău și va face așa cum e mai bine. Tu n'ai aici locuință vecinică; oriunde ai fi, ești strein și călător, și nu-ți vei găsi nicăiri odihnă, de nu te vei împreuna cu Isus.

4. Ce te uiți în juru-ți?!... Nu-i aici loc de odihnă! Casa ta e în cer... De aceea nu te uita la lucrurile de pe pământ decât în trecut, căci toate se duc și te duc și tu cu ele... Ia seama, deci, și nu te lipi de nimic în lumea aceasta, ca nu cumva să ajungi sluga păcatului și să te pierzi.

Pururea gândul tau să fie la Cel-prea-înalt și ruga ta să se ridice la Isus. De nu te-ai obicinuit să gândești la cele cerești, adu-ți

aminte atunci de patimile Domnului și privește sfintele lui rane, căci când vei alerga eu dragoste la ele, te vei întări în timpuri de suferință; atunci batjocura lumii nu te va mai măhni, ci vei îndura ușor gura celor ce grăesc nedreptăți.

5. Isus Christos a fost batjocorit de oameni în lumea aceasta; iar rudele și prietenii săi l-au părăsit în mijlocul, celor mai mari chinuri... Isus a pățimit și a rădat batjocuri de voia sa, iar tu n'ai vrea să aibi decât prieteni și binefăcători!! Cum vei primi cununa îndelungii răbdări, dacă n'ai suferit nici un necaz în viață?

Dacă nu vrei să înduri, cum vei putea să fi prietenul lui Isus?

Suferă deci împreună cu Isus și pentru Isus, dacă vrei să stăpânești împreună cu El!

6. De-ai fi priceput cât de puțin viața launtrică a Domnului și de-ai fi gustat numai o fărâma din iubirea lui cea mare, nu te-ai mai gândi nici la vrășmași, nici la prieteni. Dimpotrivă te vei bucura de ocară primită, fiindcă dragostea de Isus te va face să nu mai fi al tău.

Cine iubește pe Isus, cine iubește adevărul, cine s'a deslipit de poftele trupești, și și-a uitat de el însuși, un creștin desăvârșit deci, numai acela se poate apropia și se poate odihni lângă el, încă din viața aceasta.

7. Omul înțelept prețuiește lucrurile așa cum trebuie prețuite, iar nu așa cum îi spune lumea: el ascultă mai mult de Dumnezeu decât de oameni.

Cine se îngrijește de sufletul său și nu se frământă cu gânduri deșerte, poate trăi oriunde și oricând se poate îndeletnici cu săvârșirea lucrurilor frumoase. Munca și grijile vieții de toate zilele nu-l turbură întru nimic: el se învoiește cu toate nevoile ce vin asupra-i.

Cine și-a hotărât drumul sufletului său, nu se frământă cu binele ori cu răul ce i-l pricinuesc alții. Nimeni nu-ți poate pune piedicile și nimeni nu-ți face raul ce ți-l faci singur tu!

8. De-ai fi bun și curat, toate ți-ar ajuta la binele și desăvârșirea ta... Multe lucruri de nimic te supără și te tulbură adeseori, pentru că nu omori poftele trupești și nu te deslipești de desartațiuni. Nimic nu incurcă și nu întuneacă așa de mult inima omului, ca poftele trupului.

Curmă deci mângâierile trupești, căci nu-mai așa te poți gândi la Dumnezeu și poți gusta cât mai adesea din bucuriile sufletești!

(„Dum. ort.“)

Diu „Imitatio Christi“
de Pr. D. C. Vișan.

ȘTIRI

Alegerea episcopului de Constanța.

Colegiul electoral pentru alegerea episcopilor s'a întrunit la 4 Februarie a. c., sub prezidiul I. P. S. S. Patriarhului Miron, pentru alegerea unui episcop în scaunul văduvit al eparhiei Constanței. Majoritatea voturilor a întrunit-o pe P. S. Sa Arhierul Gherontie Nicolau (Siliistreanu), locotenentul de până aci al acestei episcopii, carele a și fost declarat ales.

† **Laurențiu Muntean**, preotul bisericii noastre din comuna Ampoița (dieceza Clujului) a încetat din viață în Caransebeș, în ziua de 5 Februarie a. c., în etate de 62 ani.

Intors de curând pe pământul dulce al Ardealului, de unde a fost nevoit să se refugieze pe vremea procesului Memorandului, și-a dat sufletul în mijlocul alor săi, pe care atât de mult i-a iubit.

Dl. D. Pătrășcanu, farmacist în loc, deplânge în defunctul pe socrul său iubit.

Odihnească în pace!

† **Ioan Vladescu**, paroh în comuna Sacoșul-mare, după lungi și grele suferințe a adormit în Domnul în ziua de 24 Ianuarie a. c., în al 38-lea an al vieții și al 12-lea an al preoției sale ciniste.

Odihnească în pace!

Comemorarea lui Iosif Vulcan. Societatea culturală „Cele trei Crisuri” a organizat în seara zilei de 11 Ianuarie a. c. o frumoasă serbare în amintirea mult regretatului Iosif Vulcan, unul dintre fruntașii de pe vremuri a Bihariei, care dela 1860 încocaci prin poeziile, povestirile și versurile sale a contribuit foarte mult la răspândirea culturii și literaturii românești în rândurile poporului nostru dincoaci de Carpați.

A scos revista „Familia” care pe vremuri era revista cea mai iubită a intelectualilor noștri dela orașe și dela sate. Dar Iosif Vulcan și-a adus aminte și de țărani, pentru cari a scos revista „Sezătoarea”, care apărea odată pe lună în patru pagini mici.

Pentru munca lui a fost ales și membru al „Academiei Române”.

La sărbările comemorative discursul festiv l-a rostit dl O. Goga, scoțând în relief personalitatea acestui mare bărbat al neamului nostru.

Sedința festivă a Societății de lectură „Ioan Popasu” dela Institutul nostru teologic diecezan, cum am fost anunțat, a avut loc în seara zilei de 28 Ianua-

rie (Trei Ierarhi) în sala otelului „Pomul Verde”.

Tinerimea dela Institutul nostru teologic a dat de astădată o nouă dovada, că dorește să devină o zală tare în lanțul de propagandă a culturii noastre religioase și românești.

Programul, care a fost bine ales, a reușit pe deplin. Controversa susținută de clericii I. Porumb și N. Cornean asupra „Culturei ca factor al fericirii” a fost bine apreciată din partea publicului, care a avut prilejul să se convingă de temeinicia pregătirii teologilor noștri.

Clericul G. Garoiu a declamat cu mult simț poezia „Prorocul” de I. Borcea, iar studentul din a. II. Ilie Mihuța, cu declamarea poeziei „Dormi în pace” de Al. Vlăhuța, a secerat aplause furtunoase.

Corul, sub conducerea studentului Bocșianu, încă s'a prezentat bine, fiind elogios apreciat din partea celor pricepători în ale muzicii.

Sedința a fost bine cercetată și tot ce are Caransebeșul mai select era de față la această frumoasă serbare.

După program a urmat dansul care a ținut până în zori de zi. (A.)

Fixarea numărului consilierilor județeni și comunali. Prin decret regal s'a determinat numărul consilierilor și supleanților cari urmează să se aleagă, precum și al consilierilor de drept și de cooptat, pentru fiecare județ, comună urbană reședință și nereședință și comună rurală.

La noi în Banat s'a fixat următorul număr pentru fiecare județ:

30 consilieri și 10 supleanți aleși și până la 20 consilieri de drept pentru județele Timiș-Torontal, Caraș și Severin.

Pentru orașul Timișoara: 30 consilieri și 10 supleanți aleși, 20 consilieri de drept și 5 consilieri femei cooptate.

Pentru orașul Lugoj 18 consilieri și 6 supleanți aleși, 12 consilieri de drept și 2 consilieri femei cooptate.

Pentru orașul Oravița: 12 consilieri și 4 supleanți aleși, 8 consilieri de drept și 2 consilieri femei cooptate.

Pentru orașul Reșița nereședință: 15 consilieri și 5 supleanți aleși, 10 consilieri de drept și 2 consilieri femei cooptate.

Pentru orașele Caransebeș și Orșova nereședințe: 12 consilieri și 4 supleanți aleși, 8 consilieri de drept și 2 consilieri femei cooptate.

Numărul consilierilor de aleș în toate comunele rurale este de 9 al supleanților de 3 și al consilierilor de drept de 2.

Cele mai mari biserici. Cea mai mare este Sf. Petru, din Roma și poate să cuprindă 43.000 persoane. Apoi Domnul din Milan 38.000, St. Paul din Roma 32.000, Catedrala din Colonia 30.000, St. Paul din Londra 25.000, Sf. Sofia din Constantinopol 23.000, Notre-Dame din Paris 21.000, Domnul din New-York 18.000, Catedrala din Pisa 12.000, Sf. Ștefan din Viena 12.000, Sf. Marc din Veneția 7000.

„BANCA POPORALĂ“ INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII CA SOCIET. PE ACȚII ÎN CARANSEBEȘ.
 Filiale: BOZOVICI și TEREGOVA. Telefon Nr. 43 Expozitură EȘELNIȚA și SACUL.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului „BANCA POPORALĂ“ din Caransebeș sunt invitați la

a XIX-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Caransebeș la 25 Februarie 1926 la 12 ore a. m. în localitățile Institutului.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea adunării generale, designarea notarului și a doi acționari pentru verificarea procesului verbal.
 2. Bilanțul anual. Raportul Consiliului de administrație și al Consiliului de Cenzori. Darea absolutului pe anul 1925.
 3. Distribuirea beneficiului net.
 4. Propunerea referitoare la sporirea capitalului societar.
 5. Fuziune cu institutul de credit „Săcana“ din Sacul și transformarea acesteia în Expozitură de a institutului nostru.
 6. Alegerea a trei membri în Conziliul de administrație cu mandat de 6 ani, în urma mandatelor expirate prin vechime.
 7. Alegerea Conziliului de Cenzori cu mandat de 3 ani.
 8. Propuneri în sensul statutelor.
- Caransebeș, la 20 Ianuarie 1926.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE.

N. B. Domnii acționari, cari voesc a participa la Adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiat, sunt rugați în sensul Statutelor a-și depune acțiunile în Caransebeș la Institutul nostru ori la filialele din Bozovici, Teregova, Eșelnița și Sacul, afară de acestea la Institutele care sunt membre ale însoțirii „Solidaritatea“.

ACTIVA

CONTUL BILANȚ la 31 Decembrie 1925

PASIVA

Casa în numerar	1,696.015 ⁶⁰			Capital societar	3,000.000	—
Bon la Banca Națion. a României	12.166 ¹⁰			Fond de rezervă	*) 600.000	—
Bon la Bănci	30.992	1,739.173	70	Fond de penzie	103.583	—
Cambii de bancă	6,402.369			Depuneri spre fructificare	17,764.507	39
Cambii cu acoperire ipotecară	12,745.221 ⁵⁰	19,147.590	50	Cambii reescontate	1,249.160	—
Imprumuturi de cont curent	6,617.515 ⁵³			Giro la Banca Naț. a României	2,000.000	—
Impr. ipotecare cu obligațiuni	9,540	6,627.055	53	Credite în cont curent la Bănci	1,737.125 ⁹⁶	—
Efecte proprii	872.153			Credite pe depozit la B. N. a R.	395 ⁸⁵	—
Efectele fondului de penzie	100.000	972.153	—	Imprumuturi ipotecare cedate	266	—
Mobilier		1	—	Dividende neridicate	40.080 ³⁰	—
Casa institutului (în str. Orșovei)	550.000			Diverse conturi creditoare	436.495 ²⁹	59
Casa Expoziturii din Eșelnița	80.000			Dobinzi cuvenite anului 1926	904.286	—
Realități (de vânzare)	30.000	660.000	—	Beneficiu net pe anul 1925	1,390.806	44
Diverse conturi debitoare		80.732	50			
		29,226,706	23		29,226,706	23

*) Cu dotația proiectată Fondul de rezervă se urcă la Lei 1.000.000.

DEBIT

CONTUL PROFIT & PERDERE

CREDIT

Interese la depuneri spre fruct.	1,922.418 ⁰⁵			Interese dela împrumuturi	2,923.279 ⁸⁴	
Interese la reescont	189.630 ⁴⁷	2,112.048	52	Interese dela efectele proprii	27.519 ⁵⁰	2,950.799
Salare, adause de scumpete și relut de locuință	613.056			Venite dela casa institutului	88.200	—
Chirie	48.936			Diverse venituri și comisioane	1,605.511	83
Registre, imprimate și spese de birou	99.098 ⁸¹	761.090	81			
Impozite către stat și comună	208.982					
Impozite după depunerile spre fructificare	171.583 ⁴⁰	380.565	40			
Beneficiu net pe anul 1925		1,390.806	44			
		4,644.511	17			4,644.511

Caransebeș, la 31 Decembrie 1925.

I. Tătariu m. p.
director executiv.

Const. Căltiun iun. m. p.
expert de contabilitate.

CONZILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Andrei Ghidiu m. p.

Dr. Petru Barbu m. p. Aureliu Spătan p. m. președinte. Aurel Moaca m. p. Mihail Costescu m. p.
 Ilie Socaciu m. p. Ioan Bogoieviciu m. p. Nicolae Bihoiu m. p. Dimitrie Beuca m. p. Alexandru Bona m. p.
 Subsemnatul Conziliu de Cenzori am examinat și revidat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și în
 consonanță cu registrele institutului.

Caransebeș, la 27 Ianuarie 1926.

Nicolae Ivanescu m. p. Romulus Boldea m. p. Dr. Aurel Iorga m. p. președ. R. G. Ancușa m. p. Ioan Popoviciu m. p.